

3. Třetí žalobní důvod spočívá v tom, že Rada porušila žalobcovo právo na obhajobu a právo na účinnou soudní ochranu. Žalobce nebyl v žádné fázi informován o „vyšetřování“, která měla odůvodňovat jeho zařazení na seznam, a tím méně o „závažných a věrohodných“ či „konkrétních“ důkazech v tomto ohledu. Navzdory žádostem Rada neposkytla tyto informace.
4. Čtvrtý žalobní důvod spočívá v tom, že Rada neoznámila žalobci dostatečné důvody pro zařazení na seznam. Tyto poskytnuté důvody nebyly dostatečně podrobné a přesné. Neposkytla podrobnosti stran povahy jednání žalobce, na jehož základě měl být údajně „zapojen“ do „zločinů“, ani informace o tom, jak se toto údajně „zapojení do zločinů“ jakýmkoli způsobem týká „zpronevěry ukrajinských státních prostředků“ a „jejich protiprávního převodu mimo Ukrajinu“. Neposkytla podrobnosti o „vyšetřování“, subjektu, který jej údajně provádí, jeho povaze či datu, k němuž mělo být zahájeno.
5. Pátý žalobní důvod spočívá v tom, že Rada závažně porušila základní práva žalobce na vlastnictví a dobré jméno. Omezující opatření nebyla „stanovena podle práva“; byla uložena bez patřičných záruk umožňujících žalobci účinně se před Radou bránit; nejsou omezena na určitý majetek, který by měl údajně být zpronevěřenými státními prostředky, a dokonce není ani vyčísleno množství údajně zpronevěřeného majetku.
6. Šestý žalobní důvod spočívá v tom, že Rada vycházela z nesprávných skutečností. V rozporu s jediným důvodem pro jeho zahrnutí na seznam neexistuje žádná informace či důkaz o tom, že byl žalobce ve skutečnosti na Ukrajině předmětem „vyšetřování“ takového druhu, jaký uvádí rozhodnutí a nařízení.
7. Sedmý žalobní důvod spočívá v tom, že se Rada neujistila o relevanci a platnosti důkazů, na jejichž základě byl žalobce uveden na seznam: nezhodnotila, zda měl stávající Státní zástupce Ukrajiny pověření podle Ústavy Ukrajiny zahájit vyšetřování proti žalobci, a nevyhodnotila, že žalobce ve skutečnosti nebyl předmětem údajného „vyšetřování“.

Žaloba podaná dne 14. května 2014 – Janukovyč v. Rada

(Věc T-346/14)

(2014/C 253/52)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Viktor Fedorovyč Janukovyč (Kyjev, Ukrajina) (zástupce: T. Beazley, QC)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Rady 2014/119/SZBP ze dne 5. března 2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. L 66, s. 26), ve znění prováděcího rozhodnutí Rady 2014/216/SZBP (Úř. věst. L 111, s. 91), a nařízení Rady (EU) č. 208/2014 ze dne 5. března 2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. L 66, s. 1), ve znění nařízení Rady (EU) č. 381/2014 ze dne 14. dubna 2014 (Úř. věst. L 111, s. 33) v rozsahu, v němž se týkají žalobce, a

— uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uplatňuje žalobce sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že Rada Evropské unie (dále jen „Rada“) nezaložila přijaté rozhodnutí a nařízení na vhodném právním základě. Argumenty vznesené na podporu tohoto žalobního důvodu uvádějí, a) že rozhodnutí nespĺňuje podmínky umožňující Radě vycházet při jeho přijetí z článku 29 SEU, tedy mimo jiné, že i) Rada výslovně zmínila cíle (upevnění právního státu a dodržování lidských práv na Ukrajině), které v žádném případě nemohla uplatnit, přičemž současně uvedla důvody pro určení osob a subjektů (spojené se zneužitím ukrajinských státních prostředků a jejich nezákonným převodem do zahraničí, což žalobce zpochybňuje), které nebyly slučitelné s tvrzenými nebo jakýmkoliv jinými relevantními cíli článku 21 SEU; ii) rozhodnutí a nařízení jsou v rozporu s dalšími relevantními cíli uvedenými v článku 21, jelikož opominají „upevňovat a podporovat demokracii, [jakož i] zásady mezinárodního práva“, zejména nesprávným tvrzením, představujícím základ následného jednání, že žalobce, legitimní a demokraticky zvolený prezident Ukrajiny, je „bývalým prezidentem“, v rozporu s ukrajinským a mezinárodním právem, a podporou tzv. „prozatímního prezidenta a vlády“, kteří nebyli zákonně a demokraticky zvoleni a kteří při přebírání těchto pravomocí, někdy i s použitím nezákonného nátlaku, porušili zásady právního státu, demokratické zásady a mezinárodní právo; b) podmínky použití článku 215 SFEU nebyly splněny, jelikož neexistovalo žádné platné rozhodnutí podle hlavy V kapitoly 2 SEU; c) neexistuje dostatečná souvislost k tomu, aby mohl být vůči žalobci uplatněn článek 215 SFEU.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že se Rada dopustila zneužití pravomoci. Skutečným cílem Rady při přijímání rozhodnutí (a tedy i nařízení) byl v podstatě pokus o navázání dobrých vztahů s údajným ukrajinským „přechodným režimem“, aby Ukrajina mohla navázat užší vztahy s Evropskou unií (když toto sblížení předtím demokraticky zvolený ukrajinský prezident a jeho vláda odmítli); v žádném případě se nejedná o odůvodnění uvedené v rozhodnutí a v nařízení.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že Rada sporné rozhodnutí a nařízení neodůvodnila. Důvody, na základě nichž byl v rozhodnutí a v nařízení žalobce označen, jsou (mimo to, že jsou chybné) čistě formální, nevhodné a nedostatečně konkrétní.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že žalobce nespĺňuje kritéria požadovaná k tomu, aby mohl být v relevantním období označen. Rada mimo jiné opomenula předložit relevantní informace, ale pokud je žalobci známo, a) nebyl v daném období označen některým soudním orgánem nebo jiným příslušným orgánem jako osoba odpovědná za zneužití ukrajinských státních prostředků a jejich nezákonný převod do zahraničí, a b) neprobíhalo vůči němu v daném období na Ukrajině trestní řízení týkající se protiprávních jednání souvisejících se zneužitím ukrajinských státních prostředků a jejich nezákonným převodem mimo Ukrajinu.
5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že na žalobce uplatnila sporná opatření. Mimo jiné, Rada každopádně nedisponovala žádným „konkrétním“ důkazem, který by prokazoval „věcnou správnost“ tvrzení vznesených proti žalobci, a nesprávně vycházela z tvrzení nezákonného tzv. „přechodného režimu“, který se snažil o uchvácení moci a který měl zjevný zájem formulovat taková tvrzení k nelegitimním účelům.
6. Šestý žalobní důvod vychází z toho, že bylo porušeno právo žalobce na obhajobu nebo že mu byla odmítnuta účinná soudní ochrana. Rada mimo jiné nepředložila žalobci žádný dostatečně konkrétní důvod, zejména pak důkaz proti němu, ani přesné údaje a informace odůvodňující zmrazení finančních prostředků, takže žalobce musel ve velmi omezeném čase podat tuto žalobu.
7. Sedmý žalobní důvod vychází z toho, že bylo porušeno právo žalobce na vlastnictví podle čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie, jelikož omezující opatření představují neodůvodněné a nepřiměřené omezení tohoto práva.